

هفدهمین دوره مجمع عمومی سازمان ملل متحد

هفدهمین دوره اجلاسیه مجمع عمومی سازمان ملل متحد در اواسط ماه سپتامبر هفتمین سال در نیویورک آغاز گردید. و لاقلاً مدت سه ماه بطول خواهد انجامید و مهمترین مسائل سیاسی و اقتصادی و اجتماعی جهان در این دوره مجمع عمومی بحث خواهد شد.

موفقیتی که مجمع عمومی سازمان ملل متحد در طی هفدهمین دوره خود در حل مشکلات جهانی خواهد داشت بدون هیچگونه تردیدی در سر نوشت صلح و امنیت بین‌المللی تأثیر خواهد کرد و در کشور ما هم طبعاً آثاری از خود خواهد گذاشت. بنا بر این بیمناسبت نخواهد بود که نظر اجمالی باهم مسائلی که در مجمع عمومی سازمان ملل مطرح خواهد شد بیفکنیم و بیینیم سازمان ملل متحد چه روشی را اتخاذ خواهد کرد.

قبل از اینکه مسائل مطرح در مجمع عمومی را از نظر بگذرانیم بیمناسبت نخواهد بود بعقب برگردیم و نگاهی بحوادث سال گذشته بیفکنیم و بیینیم سازمان ملل متحد در مقابل آن حوادث چه نقشی را ایفا نموده است در اینجا توجه خوانندگان را بمقدمه‌ای که اخیراً کفیل دبیر کل سازمان ملل متحد آقای اوتان بر گزارش سالیانه خود نوشته است جلب میکنم.

در مقدمه گزارش خود آقای اوتان میگوید که سال گذشته در حیات سازمان ملل متحد دوره بحرانی را تشکیل میداد وی یاد آوری میکند که سازمان ملل متحد در بحبوحه مساعی که برای حل مسئله بحرانی کنگو بخرج میداد مواجه با ضایعه فوت داک هامر شولد دبیر کل سابق سازمان گردید. پس از تجلیل و تکریم از مقام علمی و اخلاقی و پشتکار خستگی ناپذیر هامر شولد میگوید انجام مسئولیتهای سازمان ملل متحد در این دوران پراز تحول جهانی احتیاج بتحرک و دینامیسم خاص دارد.

وی میگوید که بحران کنگو در سال گذشته مانند سال قبل بارسنگینی بردوش سازمان ملل متحد بوده است. مقررات قرارداد آتش‌بسی که در ماه اکتبر ۱۹۶۰ بامضاء رسید نقض گردید و مقامات کاتانگا بتعهداتی که نموده بودند وفا نکردند و شورای امنیت ناچار شد کفیل دبیر کل را مجاز دارد که افسران خارجی مزدوری را که در ژاندارمری کاتانگا فرمانروائی داشتند بیرون بریزد. این اقدام با مخالفت‌هایی مواجه شد. و بحران در ماه نوامبر ۱۹۶۱ باوج شدت خود رسید تا بالاخره موافقت شد آدولا نخست وزیر کنگو با موسی چومبه در شهر کیتونا ملاقات و کوشش کنند که بایکدیگر

سازش نمایندند . موافقت‌هایی هم بین آن دو بعمل آمد ولی چومبه قبول آنرا مشروط بتصویب مجلس مقننه کاتانگا نمود . عملاً هم حسن نیت زیادی از خود نشان نداد بهمین جهت بحران کنگو ادامه یافت ولی سازمان ملل متحد بهیچوجه یاس بخود راه نداد اقدامات خود را برای حل قضیه دنبال کرد .

مجدداً چومبه و آدولا در اوائل سال ۱۹۶۲ در شهر لئوپولدویل ملاقات کردند . موافقت‌هایی هم درپاره‌ای از امور حاصل شد مع الوصف اینهم به نتیجه نهائی نرسید و درماه ژوئن ۱۹۶۲ مذاکرات قطع شد .

اوتان کفیل دبیر کل سازمان ملل متحد در گزارش خود اضافه میکند که این نکته روشن شده است که مقامات کاتانگائی مرورزمان را بسود خود میدانند و معتقدند که زمان بنفع آنان کارمیکند و این طرفه و تعلق و دفع الوقت برای همین است . گاهی اینطور وانمود میکند که برای سازش حاضرند و وارد مذاکره شوند ولی مشکلاتی که میتراشند نشان میدهد که حسن نیتی در کار نیست و اغلب مذاکرات مدتی بطول میانجامد و بی نتیجه خاتمه پیدا میکنند با این ترتیب پر واضح است که هدف مقامات کاتانگا این است که به تجزیه کاتانگا از کنگو قطعیت بیشتری بدهند .

بیمناسبت نیست در اینجا توضیح دهیم که اصرار چومبه برای جدائی کاتانگا از کنگو برای چیست ؟ .

اساس اختلاف بین کنگو و کاتانگا مسائل مالی است . شرکت واحد معادن کاتانگا معادن این ناحیه را تحت شرایط بسیار مساعدی استخراج میکنند و بهره برداری مینمایند . صاحبان این شرکت نگرانند که وحدت کنگو موجب شود که اولیاء دولت کنگو یادست بملی کردن معادن مزبور بزنند و یا تقاضای تجدید نظر در شرایط امتیاز نامه را بکنند و بهمین جهت با تمام قوا کوشش میکنند که کاتانگا از کنگو جدا بماند . تا بمنافع مادی آنها ضرر نخورد و بهمین جهت بچومبه از هر حیث کمک کرده‌اند و حتی دولت‌های متبوع خود اعمال نفوذ نمودند تا مداخلات سازمان ملل متحد بمنظور وحدت کنگو به نتیجه برسد ولی مثل این است که دول مزبور در روش خود در این اواخر تعدیل کرده اند .

اوتان امیدوار است که این بار با همکاری دولت‌های علاقتمند خاصه دولت‌های امریکا . انگلیس و بلژیک با وضع نا راحت کننده این منطقه خاتمه بخشند . بهمین جهت در همین اواخر مجدداً کوشش‌هایی برای حل مسئله شد و این بار امیدواری بیشتری بموفقیت میرود . البته فیصله این امر نه تنها موجب خواهد شد که وضع کنگو سرو صورتی پیدا کند بلکه موجب تحکیم مبانی صلح در قاره افریقا و اعتلاء حیثیت و اعتبار سازمان ملل متحد خواهد بود .

مشکل دومی که توجه کفیل دبیر کل را در گزارش خود جلب نموده وضع مالی سازمان ملل متحد است .

توضیح مطلب این است که در سنوات اخیر سازمان ملل متحد مخارج فوق العاده را متحمل میشود . نگاهداری نیروهای سازمان ملل متحد در خاور میانه که برای جلوگیری

از تجدید تخاصم بین اعراب و اسرائیل از سال ۱۹۵۶ (بحران کانال سوئز) مستقر شدند هزینه هنگفتی را در بر دارد بعلاوه سازمان ملل متحد ناچار است هزینه‌های طاق فرسائی برای نگاهداری نیروهای خود در کنگو تحمل کند. بدیهی است سهمیه هائیکه هر سال دول عضو بتناسب در آمد ملی خود برای تأمین مخارج این سازمان بین المللی میپردازند تکافوی پرداخت هزینه‌های سنگین نیروهای سازمان ملل متحد را در فلسطین و مصر نمیکند.

راست است که هزینه‌های فوق العاده طبق نظری که اخیراً دیوان بین المللی دادگستری داده است باید بین کلیه دول عضو شکن شود ولی باره‌ای از دول حتی دول معظم (دولتی شوروی و فرانسه) - از بابت هزینه فوق العاده سازمان پیشیزی هم نمیپردازند و نتیجتاً سازمان ملل مقروض شده است و برای پرداخت هزینه‌های فوری خود با دشواری مواجه است.

برای رفع این مشکل مجمع عمومی سال گذشته دبیر کل را مجاز داشت که در سالهای ۱۹۶۲ و ۱۹۶۳ - تا معادل دویست میلیون دلار اوراق قرضه‌ای بانفع دو درصد در سال منتشر کند. طبق گزارش دبیر کل بسیاری از دول تا کنون تعهداتی کرده‌اند که اوراق قرضه سازمان ملل را بخرند و امیدواری میرود که مشکل مالی سازمان ملل متحد مرتفع شود.

کفیل دبیر کل سازمان این نکته را یادآور کرده که در طی سال گذشته اقداماتی دامنه داری برای تأمین همکاری بین ملل در زمینه استفاده صلح جویانه از اکتشافات کیهانی (ماوراء جو) شده است وی میگوید که دودولت معظم امریکا و شوروی که در این امر موفقیت‌های بسیاری تحصیل نموده اند آمادگی خود را برای همکاری بیشتری ابراز کرده اند تا از این اکتشافات مهم بنفع پیشرفت آسایش و رفاه بشر استفاده شود. وی اضافه میکند این همکاری کمال ضرورت را دارد و اگر بموقع سازمان ملل متحد اقدامی نکند و موافقت‌هایی بین دول معظم در این باب حاصل نشود آنوقت همین اکتشافات که باید مایه خوشبختی بیشتر مردم شود موجبات اشکالات بیشتری خواهد شد و دامنه اختلاف بین دول معظم توسعه پیدا خواهد کرد.

مثلاً این نکته باید از لحاظ حقوقی با موافقت دول - ذی‌علاقه روشن شود که آیا نخستین دولتی که قدم بکره ماه میگذارد میتواند کره ماه را از آن خود بداند و بخواه شوروی قبلاً در کره ماه پیاده شود و خواه امریکا در آنجا فرود آید استفاده از آن متعلق حق جامعه جهانی خواهد بود نه از آن دولت بخصوصی. و هیچیک از دو دولت مزبور نمیتواند از آن منحصرأ بنفع خود استفاده کنند. رویهمرفته نظریه حقوقدانان سازمان ملل متحد اینست که کرات سماوی که بعداً تسخیر خواهد شد باید از آن کلیه ملل باشد نه اینکه دولت خاصی برای خود حقی انحصاری در آن بشناسد زیرا در غیر اینصورت نتیجه این قبیل اکتشافات این خواهد بود که میدان جنگ از کره زمین تجاوز کرده و آسمانها نیز منتقل شود.

البته این در صورتی است که در کرات دیگر مثلاً کره مریخ مخلوقات عاقله‌ای

وجود نداشته باشد اگر بعد ها معلوم شد که در پاره‌ای از سیاراتی که دست بشر بآن میرسد مخلوقات عاقله ای زندگی میکنند آنوقت مسئله بترتیب دیگری طرح خواهد شد. منظور این است که این اقدامات سازمان ملل متحد برای تأمین همکاری کمال ضرورت را دارد تا قبلاً توافقهائی بشود و درد سر تازه‌ای بشریت را ناراحت نکند.

دبیر کل اضافه می کند که اگر موافقهائی که بین دول درباره همکاری در شتون ماوراء جو شده است تا اندازه‌ای قابل ذکر بدانیم در مورد خلع سلاح هنوز موفقیت زیادی حاصل نشده است وی می گوید حسن کمیسیون هیجده گانه خلع سلاح (دولت فرانسه از شرکت در کمیسیون مزبور خودداری کرد و بنابراین نمایندگان هفده دولت در آن کمیسیون شرکت داشتند) این بود که برای اولین بار هشت دولت غیر متعهد در آن شرکت داشتند و این خود حکایت از این امر می کرد که موضوع خلع سلاح مربوط به همه دول عضو سازمان است اعم از دول معظم و غیر معظم. و شرکت آنان بعقیده دبیر کل این فایده را در برداشت که نمایندگان دول غیر متعهد سعی می کردند که نظریات نمایندگان دول غرب و شرق را بهم نزدیک کنند. مع الوصف دبیر کل رویهمرفته از پیشرفت کار کمیسیون خلع سلاح اظهار رضایت نمی کند اگرچه این نکته را نباید نادیده گرفت که برای اولین بار هر یک از دول شرق و غرب طرح تفصیلی خود را راجع به خلع سلاح تسلیم کمیسیون خلع سلاح کردند بعلاوه در اصول خلع سلاح نیز با یکدیگر موافقت نموده‌اند و این خود گامی در راه پیشرفت امر خلع سلاح محسوب می شود. بعقیده وی در این امر مانند سایر امور باید کار را از یکجائی شروع کرد و در راه رسیدن به هدف قدمهائی باید برداشت وی اینطور اظهار عقیده می کند که اولین گام برای پیشرفت امر خلع سلاح توافق در امر قطع آزمایشهای اتمی است. بانهایت تأسف باید گفت که در این قسمت هم مذاکرات کمیسیون به نتیجه مثبتی نرسد تنها کاری که شد این بود که بنا بر پیشنهاد نماینده دولت هند دولت‌های امریکا و انگلیس و شوروی مذاکرات خود را در مدت تعطیل کمیسیون هم (بمناسبت تصادف با دوره اجلاس مجمع عمومی) در اینباره ادامه خواهند داد.

بیمناسبت نیست این نکته را نیز یادآوری کنیم که اشکال اساسی در این است که بعقیده دولت امریکا خلع سلاح و منع آزمایشهای اتمی باید توأم با بازرسی مؤثر باشد تا بتوان با اجرای مقررات خلع سلاح اطمینان پیدا کرد. نظر دولت شوروی در این حال که اساس مطلب را قبول دارد با نظر دولت امریکا متفاوت است اینرا هم باید ذکر کنیم که دولت امریکا اخیراً پیشنهاد کرد که بیابند و برای منع آزمایشهای اتمی در ماوراء جو و در جو و در زیر آب با یکدیگر توافق کنند زیرا در اینگونه موارد احتیاجی بایجاد پستهای بازرسی در سرزمینهای متغاهدین نیست بنابراین میتوان در منع آزمایشهای اتمی بدون هیچگونه شرطی موافقت کرد. ولی در مورد منع آزمایشهای اتمی زیرزمینی دولت امریکا عقیده مند است که باید پست بازرسی در اطراف جهان از جمله سرزمین شوروی ایجاد کرد. تا بتوان هر گونه انفجار زیر زمینی را کشف نمود ولی دولت شوروی احتیاجی باین امر نمی بیند و بهمین جهت تا کنون توافقی در این باره نشده است.

کفیل دبیر کل سازمان ملل متحد بیکی از موفقیت‌های درخشان خود نیز اشاره می‌کند: در تاریخ ۱۵ اوت ۱۹۶۲ بین نمایندگان دولت اندونزی و نمایندگان دولت هلند در باب کینه نو (جزیره ایست واقع در اقیانوس آرام که نیمه آن تحت اداره دولت استرالیا می‌باشد و نیمه دیگر آن تحت اداره هلند می‌بود) موافقت نامه‌ای امضاء گردید این موافقت نامه پس از پنج ماه مذاکرات متوالی بین نمایندگان طرفین با امضاء رسید و بزودی بتصویب مجمع عمومی نیز خواهد رسید. بموجب این موافقت نامه اداره امور کینه نو موقتاً با سازمان ملل متحد خواهد بود و سازمان ملل با کمک هـ-زار تن سرباز پاکستانی اداره سرزمین مزبور را بعهدہ گرفته و این اولین باریست که سازمان ملل متحد رأساً متصدی امور اجرایی در سرزمینی می‌گردد. در حال در ماه مه سال آینده حاکمیت جزیره مزبور بدولت اندونزی منتقل خواهد شد.

این موفقیت سازمان ملل متحد در این باره اهمیت فراوان را دارد زیرا سالها بود که دولتین اندونزی و هلند با یکدیگر بر سر این موضوع اختلاف داشتند و در این اواخر کار با عزام نیروهای اندونزی بجزیره مزبور کشیده شده و صلح در آسیای جنوب خاوری بخطر افتاده بود.

نکته دیگری که دبیر کل در گزارش خود اشاره می‌کند اینست که سازمان ملل متحد وظیفه دارد که موجبات پیشرفت اجتماعی و بالا رفتن سطح زندگی را با آزادی بیشتر برای مردم جهان فراهم کند. وی می‌گوید که تذکر این امر کاملاً بموقع است تا همه متوجه این نکته باشیم که منشور سازمان ملل متحد برای انتفاع کلیه جهانیان است. بر انداختن جهل و نادانی که اساس هر گونه اختلاف بین المللی است و تأمین رفاه بشریت اینها از عوامل استقرار صلح پایدار در جهان می‌باشد وی اضافه می‌کند هیچوقت در جهان فرصت بهتری برای از بین بردن جهل و فقر مانند امروز پیدا نشده بود. وی می‌گوید در هیچ زمان بشر وسائلی مانند امروز نداشت تا بتواند برای از بین بردن تدریجی امراض و پایه‌گذاری جهانی که در آن مردم از محرومیت و ترس فارغ باشند اقدام کند. وی می‌فزاید پیشرفت امور فنی و علمی که در ظرف دهساله اخیر حاصل شده است مایه حیرت همگان است و باید نبوغ خلاقه بشریت را تجلیل کرد. در عین حال اظهار تأسف می‌کند که قسمت عمده این قدرت خلاقه در باره اکتشافات و مسائل تخریب و انهدام بکار رود. سپس بخطرناک ناشی از ادامه مسابقه آزمایشهای اتمی اشاره می‌کند و می‌گوید سازمان ملل متحد وظیفه دار است با اصول مندرج در منشور خود بیش از پیش صورت حقیقت بخشند و تکلیف دارد در عزم راسخ و صادقانه و فعالیت خود در این راه بهیچوجه وقفه راه ندهد.

مردمی که در تشنج و محیط نامساعد کنونی که خطر انهدام تمدن بشریت جهانیان را تهدید می‌کند بسر می‌برند حق دارند انتظار داشته باشند که دوران جدیدی آغاز گردد که در آن هر مرد و زن و کودک در هر کشوری که باشد فارغ از هر گونه احتیاجی با حیثیت و اعتبار در صلح و آرامش با سایر مردمان جهان زندگی کنند. تحقق آزادی مردم در سرزمینهای مستعمره سرزمینهایی که هنوز در قید استعمار است ایجاب

می کند که جامعه بین المللی بکمک و مساعدت نو بنیاد بشتابد و به پیشرفت اقتصادی آنها کمک کند تا استقلال مردم این سرزمینها بمعنای واقعی کلمه تحقق یابد. راست است که در ظرف هفده سال اخیر قدمهائی برای بالا بردن سطح زندگی دو سوم از نفوس کره زمین که در فقر و نیازمندی بسر میبرند برداشته شده است ولی این اقدامات بهیچوجه کفایت نمی کند و هنوز انتظارات مردم جهان و امیدواری های آنان صورت عمل بخود نگرفته و هرگاه این انتظارات بر آورده نشود کاسه صبر آنان لبریز خواهد شد و کار بعصیان خواهد کشید و صلح و آرامش را بمخاطره خواهد افتاد.

بعقیده دبیر کل سازمان ملل متحد تقسیم دنیا به غنی و فقیر خطرناکتر از تقسیم جهانیان از لحاظ ایده فولوژی های سیاسی مختلف است.

این نکته نیز یاد آور شده: دهساله آینده را که در پیش داریم دهساله «رشد اقتصادی» سازمان ملل متحد نام گذاشته اند تا در طی آن فعالیت های وسیعی بعمل آید و سازمان ملل متحد با همکاری موسسات تخصصی تجربیات و منابع ثروت بشریت را بکار اندازد و بدینوسیله اقدام مؤثری بر علیه فقر. مرض کرسنگی و بیسوادی بنماید این و دردهای خانمانسوز بشریت را از صحنه کره زمین ریشه کن نمایند.

در پایان گزارش خود کفیل دبیر کل بیک نکته اساسی دیگر اشاره می کندوی می گوید که پاره ای صحبت از «بحران اعتماد» نسبت بسازمان ملل متحد می کنند. توضیح مطالب آنکه امروز عده زیادی از ملل نو بنیاد بعضویت سازمان ملل متحد توفیق حاصل کرده اند. در کنفرانس سانفرانسیسکو در سال ۱۹۴۵ تنها ۵۱ دولت شرکت داشتند و اکنون ۱۰۸ دولت (قبل از تشکیل هفدهمین دوره مجمع عمومی ۱۰۴ دولت عضویت سازمان ملل متحد را داشت و اخیراً چهار دولت دیگر نیز بعضویت این سازمان نائل آمده اند) عضویت این سازمان بین المللی را دارند و با این ترتیب می توان اکنون اکثریت تام ملل روی زمین عضویت سازمان ملل متحد را دارند و بنای منشور سازمان ملل هم بر این بوده است اگر یک کشور های عضو از قاره های آسیا و آفریقا می باشند البته این امر موازنه قوا را در سازمان ملل متحد بنفع گروه آسیائی و آفریقائی تغییر داده و موجب ناراحتی پاره ای از سیاستمداران غربی شده است آنان معتقدند باید این اصل را که هر یک از دول در مجمع عمومی دارای یک رای می باشند تغییر داد و برای دول عضو بمقتاسب عواملی از قبیل جمعیت. قدرت اقتصادی و غیره آراء اضافی شناخت. معتقدین باین نظریه می گویند منطقی نیست که مثلاً دولت امریکا بایکصد و هشتاد میلیون جمعیت و جزیره قبرس باپانصد هزار جمعیت هر دو یک رای در مجمع عمومی داشته باشند.

کفیل دبیر کل سازمان ملل متحد در پاسخ این سیاستمداران می گوید همه ملزم با اجرای مقررات منشور ملل متحد هستیم و منشور ملل متحد در مقدمه خود باین نکته اشاره کرده است که «ایمان خود را به حقوق مساوی بین ملل اعم از بزرگ و کوچک نائید می کند».

در بند یک ماده ۲ منشور نیز این نکته تصریح شده که «سازمان ملل متحد بر اساس حاکمیت مساوی اعضاء آن مبتنی است» بنابراین این کلیه اعضاء باید حاکمیت

مساوی دیگران را بشناسند و تنها راه برای اینکه سازمان ملل متحد از قدرت تحرک خود را بمنظور نگاهداری صلح و امنیت بین‌المللی استفاده کند همین است. پاره‌ای میگویند که اگر حق رای برتیبی که گفته شد تغییر نکند آنوقت اغلب سعی می‌شود که مشکلات و اختلافات بین‌المللی در خارج از سازمان ملل متحد حل نمایند. کفیل دبیر کل میگویند بقرض که چنین گرایشی را هم درپیش داشته باشیم وی از نظریه خود عدول نمیکنند زیرا هیچوقت بنا بر این نبوده است که کلیه مسائل از طریق سازمان ملل متحد حل شود.

این نظر هم نبوده که سازمان ملل متحد تنها مرجع برای حل مسالمت‌آمیز اختلافات بین‌المللی باشد البته طرق دیگری هم خواه دوجانبه و خواه چند جانبه برای حل مسالمت‌آمیز اختلافات بین‌المللی هست که باید اگر مقتضیات ایجاب کرد از آن طرق استفاده نمود. چه اشکال دارد که اساساً بسیاری از مسائلی که صلح و امنیت بین‌المللی را تهدید می‌کنند بین دول بدون مداخله سازمان ذی‌علاقه حل شود. آنوقت پس از حل قضیه موضوع را بیکی از ارکان سازمان ملل متحد بیاورند و آن رکن سازمان راه حل متحده را تأیید کند و آن اعتبار و رسمیت بیشتری بدهد. کما اینکه عملاً خیلی از مسائلی که در خارج از سازمان ملل متحد مورد بحث بوده است بعداً در سازمان ملل طرح گردیده و موجبات حل مسئله فراهم شده است.

با توجه بنکاتی که ذکر شد کفیل دبیر کل سازمان ملل متحد باین نتیجه میرسد که «بحران اعتماد» که در پاره‌ای محافل بدان اشاره میکنند وجود ندارد اینهم یک تصویری است که موقتاً پیدا شده و از بین خواهد رفت و سازمان ملل متحد تمام بحرآنرا خواهد گذراند و بیش از پیش تقویت خواهد شد.

در هر حال هفدهمین دوره مجمع عمومی سازمان ملل متحد باید در اطراف پیش از نود مسئله مختلف بحث کند. معمولاً مسائل مزبور بدو در کمیسیونهای هفتگانه مجمع عمومی مطرح میشود و نتیجه آن بجلسه عمومی مجمع عمومی گزارش میگردد. اینرا هم اضافه کنیم که در هر یک از کمیسیونهای هفتگانه نمایندگان کلیه دول عضو شرکت دارند.

اولین اقدام هفدهمین دوره مجمع عمومی انتخاب رئیس مجمع بود که انجام شد و سر ظفر الله خان رئیس هیئت نمایندگی پاکستان بجای منجی سلیم وزیر خارجه تونس که سال گذشته ریاست مجمع عمومی را داشت انتخاب شد. در آغاز دوره اجلاس به معمولاً بحث عمومی آغاز می‌شود و طی بحث عمومی هر یک از نمایندگان اصول نظریات خود را در باب سازمان ملل متحد و سیاست خارجی دولت‌های متبوع خود تشریح می‌کنند. اشکال کار در اینست که با افزایش دول عضو مدت زیادی از وقت مجمع عمومی باید صرف استماع بیانات نمایندگان آن دول بشود و گاهی بشنیدن این نطقها که مکررات در آن زیاد است موجب بی‌حوصله‌گی نمایندگان می‌شود و موجبات کندی جریان کار فراهم می‌گردد. بهمین جهت اخیراً این فکر پیدا شده است که در آئین‌نامه مجمع عمومی تجدید نظر شود و کاری کند که از اطاله کلام بکاهد تا مجمع عمومی بتواند در مدت کوتاهی مذاکرات خود را به نتیجه برساند و در مسائل مهم تصمیم مقتضی بگیرد.

مسائلی را که در مجمع عمومی مطرح است می توان بچهار قسمت تقسیم کرد :

۱ - آزادی و خود مختاری سرزمین های تحت استعمار که مورد علاقه کشورهای آسیائی و افریقائی است .

۲ - مسائل مربوط به جنگ سرد و مناسبات بین دول معظم که شامل خلع سلاح و منع آزمایشهای اتمی خواهد بود .

۳ - مسائل اقتصادی که شامل مبادلات بازرگانی جهانی و رشد اقتصادی و کمک فنی می باشد .

۴ - آینده سازمان ملل متحد از لحاظ مالی و تشکیلات و نقش دبیر کل و اقدامات دبیر کل در مورد کنگو و سایر سرزمینهای که بنحوی سازمان ملل متحد وظیفه ای بر عهده گرفته است .

موضوع اختلاف بین اندونزی و هلند راجع بگینه جدید همین چند روز پیش مورد بحث مجمع عمومی واقع شد و موافقت نامه بین دودول تأیید گردید و باین اختلاف خطرناک خاتمه داده شد .

سرزمین رواندا اوراندی واقع در افریقا که مستعمره سابق بلژیک بود مستقل گردید و از مستعمرات سابق سرزمینائی مانده است که تحت اداره انگلستان . اسپانیا و پرتغال میباشد .

دولت انگلستان معمولاً از طریق مسالمت آمیز به مستعمرات سابق خود استقلال می دهد کما اینکه همین امسال سرزمین های تانگانیکا . اوگاندا . وست ایندیز .

وتری نیداد استقلال یافتند و بزودی مستعمره کنیا نیز مستقل خواهد شد . این را هم اضافه کنیم که در دوره اجلاس کنونی مجمع عمومی موضوع اتحادیه افریقای مرکزی بریتانیا مر کب از رودزیا و نیز هلند مطرح خواهد شد و بحث در اطراف آن برای دولت انگلستان خالی از اشکال نخواهد بود و چه ممالک افریقائی عضو سازمان ملل متحد برای آزادی سرزمین های مزبور کوشش فراوانی خواهند کرد و پیش بینی می شود که انگلستان که تحت تأثیر اقلیت سفید پوست ساکن نواحی مزبور نیست از این جهت در وضع مشکلی قرار گیرد . گروه افریقائی و آسیائی مصمم است که افکار عمومی جهانیان را بر علیه دولت افریقای جنوبی بمناسبت تبعیضات نژادی در آن سرزمین و همچنین بر علیه دولت پرتغال بمنظور آزادی مستعمرات آن کشور تجهیز نماید و فعالیت شدیدی بمنظور آزادی ملل افریقائی که هنوز در یوغ استعمار گرفتارند بنمایند .

نکته دیگری که در سازمان ملل متحد مطرح میباشد موضوع نمایندگی چین است . اکنون نماینده چین ملی نماینده کشور چین شناخته میشود ولی مساعی فراوانی می شود تا نماینده چین کمونیست بجای نماینده چین ملی عهده دار کرسی کشور چین گردد . سابقاً دولت امریکا میتواندست مانع شود از اینکه موضوع نمایندگی چین در دستور مجمع عمومی قرار گیرد ولی سال گذشته بمناسبت فقدان اکثریت لازم در مجمع عمومی بر له نظر خود در این امر پافشاری نکرد و امسال نیز موضوع در دستور مجمع عمومی قرار گرفته است و با تعداد روز افزون دولی که بنفع نمایندگی چین کمونیست رای میدهند

مبارزه برای دورنگاهداشتن نماینده آندولت از سازمان ملل متحد در دوره اجلاسیه کنونی شدید خواهد بود. پیش بینی می‌شود که کمیسیون برای مطالعه دراطراف رسیدگی باین امر منعقد گردد و بررسی کنند و احیانا شاید توافق شود نماینده چین کمونیست را بعنوان نمایندگی چین بشناسند ولی سرزمین فرمز را که مقر حکومت چین ملی است نیز بعنوان کشور جداگانه درعضویت سازمان ملل متحد ابقا نمایند.

موضوع دیگری که در این دوره مطرح است انتخاب دبیر کل سازمان ملل متحد میباشد توضیح مطلب این است. درسال ۱۹۶۰ خروشچف درمجمع عمومی پیشنهاد کرد که قوه اجرائیه سازمان ملل متحد در دست سه دبیر کل باشد که یکی از آنها را دول غربی و دیگری را دول شرقی و سومی را دول غیر متعهد انتخاب خواهند کرد. بحث در اطراف این موضوع که بنام مسئله «تروییکا» معروف شد مدتی بطول انجامید. سال گذشته پس از فوت هامرشولد دبیر کل فقید موضوع تجدید انتخاب دبیر کل بجای وی مطرح شد. دولت شوروی درآنموقع در نظریه خود پافشاری نکرد و نتیجتاً آقای اوتان برای بقیه دوره پنجساله دبیر کل سابق که دهم آوریل ۱۹۶۲ منقض می‌شود انتخاب گردید و در دوره کنونی مجمع عمومی انتخاب دبیر کل سازمان ملل برای مدت پنجسال تجدید خواهد شد. بطوریکه پیش بینی می‌شود دول غربی و غیر متعهد در نظر دارند اوتان را برای مدت پنجسال انتخاب کنند ولی از قرار معلوم وزیر خارجه شوروی گرومیکو در نظر دارد مسئله تروییکا را تجدید کند و معلوم می‌شود که مسافرت اخیر کفیل دبیر کل اوتان به مسکو از این جهت تأثیر زیادی نداشته است ولی تصور نمیرود که طرح چنین موضوعی مفید فایده باشد زیرا کشورهای افریقائی و آسیائی و آمریکائی با نظریه شوروی موافقت نخواهند کرد بنابر این شاید دولت شوروی از این جهت موضوع را تجدید کرده است که نشان دهد از نظریه سابق خود عدول نموده است و پیش بینی می‌شود که در این باره اصرار زیادی نکنند و با انتخاب اوتان بعنوان دبیر کل سازمان ملل متحد برای مدت پنجسال موافقت نماید.

این بود خلاصه ای از فعالیت های سازمان ملل متحد درسال گذشته واجمالی از مسائل مهمی که در دوره اجلاسیه کنونی مطرح می‌شود. در پایان این نکته را گوشزد می‌کند که سازمان ملل متحد در شرایط فعلی مهمترین عامل موثر در نگاهداری صلح وامنیت بین المللی است. سازمان ملل متحد نیز عامل موثر در راهائی اکثریت مردم جهان از فقر و مرض و گرسنگی و جهالت است. سازمان ملل متحد به تعمیم اجرای اصول اعلامیه حقوق بشر نیز بذل مساعی می‌کند.

بنابر این نفع کشورهای در حال رشد منجمله سود ملت ایران در این است که در بالا بردن اعتبار و حیثیت سازمان ملل بکوشند، زیرا بطور مسلم اگر سازمان ملل متحد در کار نباشد قوانین جنگل بردنیا حکومت خواهد کرد ملل قوی ملل ضعیف را از بین خواهند برد و آنوقت ملل غیر معظم معلوم نیست در عرصه حوادث و تحولات چه سرنوشتی را خواهند داشت.